

عنوان مقاله:

عصر «گفتگو» در تاریخ بیهقی

محل انتشار:

دوفصنامه زبان و ادب فارسی (نشریه سابق دانشکده ادبیات دانشگاه تبریز)، دوره 65، شماره 226 (سال: 1391)

تعداد صفحات اصل مقاله: 28

نویسندگان:

قاسم صحرائی - دانشیار دانشگاه لرستان

علی حیدری - دانشیار دانشگاه لرستان

مریم میرزایی مقدم - دانشجوی دانشگاه لرستان

خلاصه مقاله:

چکیده در محیط دربار سلطان مسعود غزنوی، بی اعتمادی عمیقی در لایه‌های مختلف حکومت وجود داشت که زمینه انواع توطئه‌ها و فتنه‌انگیزیها را فراهم می‌آورد. ابوالفضل بیهقی به کمک ابزارهایی همچون عنصر داستانی «گفتگو»، کوشیده است به نحوی زیرکانه و پوشیده آن واقعیتها را آشکار سازد و آنها را در بوته نقد قرار دهد. بیهقی با این انگیزه و هدف خاص از طریق گفتگو به توصیف دقیق شخصیتها و روابط آنها پرداخته است. وی گاه از طریق بازگویی جملات اشخاص در لابه‌لای گفتگوهایشان، آنها را قابلا اعتماد یا غیرقابل اعتماد معرفی کرده است. همچنین گاه فضای بیاعتمادی را از طریق گزینشها و پاره‌های برگزیده خود از میان گفتگوی شخصیتها منعکس کرده است. بیهقی معمولا انتقاد خود را در لفافه‌ای از گفتگوهای دیگران می‌پیچد و از طریق گفتگوی آنها بسیاری از سیاستهای اشتباه حکومت غزنویان و شخص مسعود را زیرکانه و غیر مستقیم برملا میکند.

کلمات کلیدی:

گفتگو، تاریخ بیهقی، مسعود غزنوی، انتقاد، اعتراض، ابوالفضل بیهقی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1199814>

